

osobou soukromou míti může. Ani ohledně rozlukového důvodu Šu 13 písm. d) rozl. zák. nelze dáti za pravdu dovolání, které ve výstupu ze dne 1. listopadu 1920 shledává ukládání o zdraví; zcela správně označil soud odvolací chování se žalovaného jako pouhé zlé nakládání a stačí poukázati na přílehlavé důvody rozsudku odvolacího. Již z toho, že zákon rozeznává mezi zlým nakládáním (§ 13 písm. e) a úklady o život nebo zdraví (§ 13 písm. d), plyne, že pojmy ty nejsou totožné. Slovní význam výrazu »ukládání«, »úklady« poukazuje zřejmě na skutečné, tajné, záludné nebo potměšilé jednání, a nelze proto ve zlém nakládání projeveném přímým útokem vzhledem k otevřené zřejmé povaze takového útoku shledati úklady. Konečně poukazuje postavení ukládání o život vedle ukládání o zdraví v Šu 13 písm. d) k tomu, že se musí jednati o nějakou vážnější poruchu zdraví, o niž se ukládá, než jest povrchní uškrábnutí nebo nepatrná oděrka ucha, jakou v tomto případě mělo zlé nakládání v zápětí.

Čís. 2225.

Opírá-li bývalý obecní úředník, jehož ustanovení za úředníka bylo vyšším samosprávným úřadem zrušeno, nárok na náhradu za nedodržení tříměsíční lhůty výpovědní o ustanovení Šu 8 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n., dlužno žalobu pro nepřipustnost pořadu práva odmítnouti.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1923, R I 74/23.)

Žalobce domáhal se na žalované obci nároku na zaplacení služného, opíraje žalobu o § 8 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n. K námitce nepřipustnosti pořadu práva soud první stolice žalobu odmítl. Důvody: Jest zřejmo, že se zde jedná o spor z příjmů služebních, o spor ze služebního poměru žalobce jako bývalého úředníka žalované obce. Žaloba sama opírá se o zákon ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n., jímž byly upraveny služební požitky úředníků při obcích v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a, ježto dle výslovného ustanovení Šu 8 tohoto zákona se spory tohoto druhu rozhodují pořadem stolic samosprávných, bylo k návrhu strany žalované námitce nepřipustnosti pořadu práva dle Šu 42 j. n., §§ 239, 240, 261 c. ř. s. vyhověti a žalobu odmítnouti. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. Důvody: Je sice pravda, že žalobce odvozuje nárok na zaplacení náhrady za nedodržení 3měsíční lhůty výpovědní z předpisu Šu 8 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n. a že vychází z předpokladu, že tu jde o spor ze služebního poměru žalobce jako bývalého obecního úředníka. Soudce první stolice však přehlédl, že právoplatným výměrem okresní správní komise ze dne 30. srpna 1922 zrušena byla usnesení obecního zastupitelstva, pokud se týče obecní rady o systemisování místa obecního písaře, o přijetí žalobce zatímně za obecního písaře a konečně o jmenování jeho definitivním. Tím bylo právoplatně vyřčeno, že nelze žalobce pokládati za obecního úředníka po rozumu zákona ze dne 23. července 1919, čís.

443 sb. z. a n. Dle poslední věty Šu 2 cit. zák. dlužno pokládati za úředníka veřejného (obecního) pouze úředníka ustanoveného ve smyslu tohoto zákona. Na žalobce nelze proto použiti předpisů cit. zákona, namně předpisu Šu 40, který vyhrazuje pouze spory o služební příjmy úředníka ve smyslu zákona tohoto pořadu stolic samosprávných. Nebylo-li žalobce pokládati za úředníka veřejného, nezbyvá, než pohlížeti na služební poměr jako na poměr ryze soukromoprávní a podrobiti spor tento dle všeobecného předpisu Šu 1 j. n. příslušnosti řádného soudu. Tomu nevádí, že žalobce opírá žalobní nárok o ustanovení Šu 8 citovaného zákona, neboť jest věcí soudu, rozhodnouti, zda hmotně žalobcův nárok obстоjí před zákonem a o který zákonný předpis dlužno jej opřítí.

N e j v y š š í s o u d obrozil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

To je podstatou věci, z čeho bylo žalováno, z jakého právního důvodu, o který se žalobní nárok opírá, a nikoliv, jak se právní nárok žalobní podle skutkových zjištění utváří. Žalobce opírá žalobní nárok o § 8 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n., zdůrazňuje dokonce v žalobě, že mu byla udělena definitivita jako obecnímu tajemníku, nezamlčuje, že tato byla potom zrušena a považuje se dle žaloby za úředníka obecního. Nedovozuje tedy žalobního nároku z ustanovení soukromého práva, a kdyby bylo lze druhé stoličci přisvědčiti, bylo by souzeno o něčem, co ani tvrzeno, ani žádáno nebylo. Dle Šu 40 cit. zák. náležejí veškeré spory ze služebních poměrů úředníka na pořad stolic samosprávných bez ohledu na to, zda služební poměr byl rozvázan či nikoliv. Plyne z toho, že soud první stoličce dle Šu 42 j. n. i §§ 239, 240 a 261 c. ř. s. správně spornou věc posoudil, když uznal opodstatněnost námítky nepřipustnosti právního pořadu a dle tohoto rozhodl.

Čís. 2226.

Bylo-li zboží již dříve bez kupitelových námítek zasíláno jako ruční zavazadlo a lístek zavazadlový spolu s klíčkem zasílán ve spěšném dopisu, jde nebezpečí při opětném použití tohoto způsobu dopravy na vrub kupitele. Lhostejno, že ztráta zboží nastala až po skončení dopravy.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1923, Rv I 783/22.)

Žalující firma zasílala žalované firmě zboží v kufrech, jež podala jako zavazadlo a lístek zavazadlový spolu s klíčkem od kufru zasílala jednoduchým expresním dopisem. Při zaslání jednoho kufru byl dopis s lístkem a klíčkem vykraden a kufr vyzvednut. Proti žalobě o zaplacení kupní ceny namítla žalovaná, že žalobkyně nepočínala si při zasílání zboží s náležitou opatrností. O b a n i ž š í s o u d y vyhověly žalobě, neuznavše námítku žalované, o d v o l a c í s o u d uvedl v tomto směru v důvodech: Odvolatelka přiznává, že posavadní způsob dopravy a posílání klíčů a podacích lístků posud nepozastavila. Proč to neučinila, je lhostejno, tolik jest jisto, že důvod k tomu měla, poněvadž šla doprava na její nebezpečí, a že tím podle Šu 863 obč. zák. a 278